

Titel: Amagernes Fryde-Sang, paa Fastelavns Mandag den 2den Martii 1772. Afsiungen i den Musique efter hvilken, de havde den Naade at danse i Kongens Forgemak.

Citation: "Amagernes Fryde-Sang, paa Fastelavns Mandag den 2den Martii 1772. Afsiungen i den Musique efter hvilken, de havde den Naade at danse i Kongens Forgemak.", i *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 5*, J.R. Thiele, 1772, s. 1. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/text/tfs-texts-2_005-shoot-workid2_005_007.pdf (tilgået 29. januar 2023)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 5

Ophavsret Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen.](#)

Amagernes Fryde-Sang, paa Fastelavns Mandag den 2den Martii 1772.

Afsiungen i den Musiqve

efter hvilken, de havde den Maade at danse

i Kongens Forgemaak.

Kiøbenhavn, 1772.

Trykt og findes tilkiøbs hos Job. Rud. Thiele, boende i store Helliggieststrædet.

2
3

1. Op alle paa Amager Land, Baade Qvinde og Mand, Hver Piige og Dreng,

Skal dandse i Hobe og Fleng.

2. Vor Konge os naadigst vil see,

Og os derved betee,

En Naade saa stor Som vi ikke nød udi Fior.

3.

Vor Helligdags Klædning vi maae Nu alle tage paa.

Hver Hob og hver Flok,

Ej Glæden udviise kan nok.

4

4.

Vi denne Dag optegne maae, Ævig Mindet bør staae,

At Efterslægt kan, See Naaden mod Amager Land, 5.

Sligt aldrig er hændet os før, Derfor vi det og bør,

Andtegne paa Prendt At Naaden til os og er vendt.

6.

Hver svinger sin Mage med Fryd Efter Violens Lyd,

Vor Konge han er

Nu saa naadig, og paa os seer.

7.

Vores Glæder os førte først ind,
Til Slotspladsen hen Vi dandsede der.
Men Folkene kom os for nær.

5

8

Vi kunde ey svinge vor Krop Paa Ægenes Top.
Vi prøved' vor Kunst,
Men Rummet det gjorde omsonst.

9.

Alle hidsig stiimlede til,
Enhver gjerne see vil.
De trængede saa At Dandsen ej got kunde gaae.

10.

Vor Konge saa naadig da var, Han kalled' os har,
Udi et Gemak.
Paa Æg vi en Dands da afstak.

11. Der havde vi langt bedre Rum Der ingen indkom,
Som hindrede os
Kun Herrer og Damer var hos.

6

12.

Den Naade som Kongen han gav Til dette vor Lav,
Vi glemme ej kand, —
Mens Folk er paa Amager Land.

13.

Vor Konge os naadig ansaae — Hvor Dansen kunde gaae,
Vi Ham behagede,
Sin Naade Han loed os betee.

14.

Om Struense havde haft Magt — Han da vist havde lagt Sig i Vejen for os;—
Men Kongen Han selv var derhos

15.

Hiin Dronning Elisabeth var From, ejegoed og rar —
Hun selv skyndede paa,—
At Landet af os dyrkes maae.

7

16.

Vi siden har gjort Kiøbenhavn,

Den største Nytte og Gavn.—

Med Melk, Fløde og Smør; Thi sligt maatte de savne før.

17.

Siden Danmarks Konger os har

(Som Landet nyttig var,)

I naade stedse holt Som Byen stoer Nytte har voldt

18.

Men Dobbelt vor Christian nu

Jo bør kommes ihu; —

Thi Han os det tilloed — Som Struense havde staaet imod.

19.

Signe Gud Ham i Himmelen.

Han er Danmarks Ven,

Gud styre Ham i Raad, —

Og give Lykke til Hans Daad.

8

20. Vor Enke-Dronning Gud og vil Selv have Øje til! —

Vores Printz Friderich Sætte paa Dydens Vej og Skik. 21.

Fra Struense Gud os bevar,

Som Landet skader har Vor Konge Styrke giv,

Med Lyst og med Raad Ham

opliv.

22.

Naar heele Landet liver vel,

Saa glædes og hver Siel,

Saa blomstre vor Land

Saa glædes hver Qvinde og

Mand.